

ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ

εις τὴν Σύνοδον τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,
συγκληθείσης ἐκτάκτως
ἀπὸ 4ης ἕως 6ης Νοεμβρίου 2003.

τοῦ Μητροπολίτου
Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιὴλ.

**«Ἱστορικὴ ἀνασκόπησις
τῆς διευθετήσεως τοῦ θέματος
τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως
τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῶν λεγομένων Νέων Χωρῶν,
ἣτις ὠδήγησεν εἰς τὴν ἔκδοσιν
τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως τοῦ 1928.»**

Εἰσαγωγή

Ὁ ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων Νόμος 3615/28 κατὰ τοὺς ἐμπνευστὲς καὶ συντάκτες, ἀλλὰ καὶ τοὺς εἰσηγητὲς αὐτοῦ, ἀπέβλεπεν εἰς τὴν ἐπίλυσιν ἑνὸς συνθέτου καὶ πολυπλόκου προβλήματος, ἔχοντος ἐκκλησιαστικὰς καὶ ἄλλας διαστάσεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως τῶν Ἐπαρχιῶν, τῶν ἀπελευθερωθεισῶν κατὰ τοὺς Βαλκανικοὺς Πολέμους καὶ ἠνωθεισῶν μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Ἀπεσκόπη εἰς τὴν ἐνότητα τοῦ Κράτους, εἰς τὴν κατάργησιν τῆς διαιρέσεως τῆς Χώρας εἰς Παλαιὰν καὶ Νέαν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὴν σταδιακὴν ἀφομοίωσιν τῶν Ἐπαρχιῶν αὐτῶν πρὸς τὴν Ἀυτοκέφαλον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ διαφωνοῦντες εἰς τὴν διευθέτησιν ταύτην ὑπεστήριξαν, ὅτι αὕτη εἶναι ἀντικανονικὴ καὶ τὸ σχῆμα αὐτὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως τῶν ἐν λόγῳ Ἐπαρχιῶν θὰ ἐγέννα προστριβὲς καὶ διαμάχες μετὰ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, ἥτοι μετὰ τὸ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἡ μόνη κατ' αὐτοὺς ἐπιβαλλομένη λύσις ἦτο ἡ πλήρης ἐκκλησιαστικὴ ἀφομοίωσις τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῶν Ἐπαρχιῶν τῆς Βορείου Ἑλλάδος, ἠπειρωτικῆς καὶ νησιωτικῆς, πρὸς τὴν Ἀυτοκέφαλον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ διαρρέυσασα ἐν τῷ μετὰ τὴν ἑβδομηκονταπενταετία καὶ τὰ ἐπισυμβαίνοντα ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐδικαίωσαν μᾶλλον τὴν ἄποψιν τῶν διαφωνούντων τότε, ἥτοι τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἀυτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν ψηφισθεῖσαν λύσιν κατόπιν συμφωνίας, ὡς ἀποδεικνύεται ὑπὸ τῶν Πηγῶν, τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κυροῦ Χρυσοστόμου καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας.